

Sobre els estúpids

"És perillós de guanyar-se l'enemistat d'un estúpid, perquè els estúpids solen ser més nocius que no pas els malvats. Però, de més a més, resulta moralment molt incòmode: amb un estúpid per enemic sempre tenim la sensació d'estar fent el ridícul", deia Fuster

Fuster i el debat a les xarxes socials | Europa Press

"És perillós de guanyar-se l'enemistat d'un estúpid, perquè els estúpids solen ser més nocius que no pas els malvats. Però, de més a més, resulta moralment molt incòmode: amb un estúpid per enemic sempre tenim la sensació d'estar fent el ridícul"

Supose que a hores d'ara hi deu haver la mateixa proporció d'estúpids per habitant que abans que existiren les **xarxes socials**. La diferència rau en el fet que a les xarxes, gràcies a l'anonimat o ben pel contrari gràcies a les enormes possibilitats de comptar amb un públic, els estúpids tenen l'oportunitat d'exhibir-se amb tota la seua **esplendor**. Cal no oblidar que l'estúpid, si ens atenim al diccionari, és algú que molesta, irrita per la seua manca d'oportunitat, per la seua **presumpció**, vanitat. Per la seua manifesta ruqueria, podríem afegir encara. Així, doncs, les xarxes, especialment, la de l'ocellet blau li van al fava com anell al dit.

Pel que he escrit fins ara algú podria pensar que en soc un ferotge enemic d'aquest invent digital que ens ha trastornat una mica més encara com a persones. Res més lluny de la realitat. M'encanta penjar fotos a **Instagram**. Em diverteixen alguns comptes del TikTok. Facebook em permet mantenir el contacte amb amics que estime i fer-ne de nous. I a Twitter, a més de seguir l'actualitat, aprenc un munt de coses.

El problema és que, com deia, totes aquestes xarxes, especialment la darrera, fa temps que estan colonitzades per un nombre excessiu de moniatos, esgarramantes, xafaxarcos, carabassots, botafoguerades, trompellots, borinots, bufats, milhòmens, animals de séquia i de canyar, taperots... Si ho preferiu colonitzats per **haters** o **trolls** que han trobat en la piulada la seua via d'escapament psicològic.

Els estúpids s'han convertit en Twitter en una autèntica plaga de molestes gavines que ho embruten tot. Ara mateix gairebé es fa impossible piular sobre un qualsevol aspecte de la política catalana, posem per cas, sense risc de rebre una autèntica allau d'insults. L'altre dia, sense anar més lluny, van ser linxats verbalment la majoria dels que van manifestar el seu desacord amb l'actitud dels seguidors de **Laura Borràs** amb les víctimes de l'atemptat durant el minut de silenci que es va fer a **La Rambla**.

A fi de comptes, aquestes reaccions no són més que l'expressió estúpida i espontània d'un sector de la **ciutadania** al qual li és impossible fer una anàlisi ponderada de la realitat, dissentir sense alterar-se, analitzar els fets agafant una certa distància. Ancorats en el maximalisme més furiós veuen traïdors a tot arreu i ho expressen de manera balbucejant o bavejant, si vostès volen. **Catalunya** sencera per ells s'ha convertit en un nació de botiflers abominables.

A alguns tampoc els agraden les vacunes contra la **Covid** o els efectes del **canvi climàtic** o el gaspatxo andalús i ho fan saber de manera grollera i ostensible a través de les seues irades piulades. Els responsables de la xarxa fan el que poden per pal·liar-ne els efectes sense incórrer en el pecat de retallar la llibertat d'expressió però el problema sembla irresoluble. Paga la pena entrar a enraonar? Què en diria o què faria **Joan Fuster**? Els estúpids que van piular contra ell en plena era analògica ho van fer en pintades anònimes del tot ignominioses: *Fuster nazi traïdor*. Ja veus: Fuster nazi. O encara en forma de piulets-bomba amb la idea d'assassinar-lo.

Hauria entrat l'assagista a discutir en **Twitter** contra un qualsevol essencialista estúpid d'una qualsevol qüestió com ara el turisme de masses, la pornografia o la **guerra d'Ucraïna**? No ho crec. Ni per disponibilitat de temps, ni per pragmatisme. Heus-ne ací la prova: ?És perillós de guanyar-se l'enemistat d'un estúpid, perquè els estúpids solen ser més nocius que no pas els malvats. Però, de més a més, resulta moralment molt incòmode: amb un estúpid per enemic sempre tenim la sensació d'estar fent el **ridícul**?. I qui diu un estúpid diu un fanàtic.